

Không Biết Liêm Sĩ mới là Thấp Hèn!

Sách Vi lô dạ thoại của Vương Vĩnh Bản (Nhà Thanh- Trung Quốc) ghi:

“Vô tài phi bản, vô học nãi vi bản; Vô vị phi tiện, vô sĩ nãi vi tiện; Vô niên phi yếu, vô thuật nãi vi yếu; Vô tử phi cô, vô đức nãi vi cô”

Nghĩa là:

Không có tiền bạc, không phải là nghèo, mà không có học mới là nghèo; Không có địa vị, không phải là thấp hèn, mà không có liêm sĩ mới là thấp hèn; Không được sống lâu, không phải là yếu mệnh, mà không để lại cho đời những việc đáng kể mới là yếu mệnh; Không có con không phải là cô độc, không có đức mới là cô độc.

Hiện nay nhiều người than phiền:

Tôi thấp hèn là do không có địa vị trong xã hội! Nhưng sự thật “vô sĩ” mới là thấp hèn. “Sĩ” là một trong bốn giếng mỗi chính của xã hội.

Sách Quản tử ghi:

*“Lễ, nghĩa, liêm, sĩ là bốn cái giếng để giữ vững quốc gia. Bốn cái giếng ấy nếu không căng lên được, nghĩa là **trong nước mà vô lễ, vô nghĩa, vô liêm, vô sĩ thì quốc gia sụp đổ và diệt vong**”.*

Người xưa nhận xét: Liêm, sĩ là tính rất hay của loài người, vì người **không liêm thì cái gì cũng lấy** (ăn không từ một thứ gì), **không sĩ thì việc gì cũng làm**.

Người mà đến thế là người bỏ đi, không khác gì giống vật.

Sáng ngày 29/3/2021, Quốc hội Việt Nam dành trọn một ngày để thảo luận cho ý kiến về báo cáo công tác nhiệm kỳ 2016 – 2021 của chủ tịch nước, Chính phủ. Đại biểu Nguyễn Anh Trí, nguyên Viện trưởng Viện Huyết học Trung ương (Hà Nội) đã có bài phát biểu **với những câu nịnh hết sức trơ trẽn** như:

“Cảm động vô cùng với một vị Tổng bí thư, Chủ tịch nước ‘có mái đầu bạc trắng hiên ngang’, với ‘gánh sơn hà nặng trĩu hai vai’ là trung tâm đoàn kết, là ngọn cờ tập hợp, là người khơi nguồn tự hào dân tộc. Nhân dân đã vô cùng cảm kích khi nghe báo cáo và biết được những công việc đối nội và đối ngoại mà Chủ tịch nước đã làm trong thời gian qua”.

Sau khi đọc các bài viết liên quan đến bài phát biểu của đại biểu Nguyễn Anh Trí trên các trang báo “lề trái” nhiều độc giả viết bình luận cho **đại biểu Nguyễn Anh Trí là con người vô liêm sĩ**.

Lâu lắm rồi tôi có nghe kể một câu chuyện và người ta bảo câu chuyện ấy là của nhà văn Nguyễn Tuân kể để đả kích các văn nô, thi nô:

Trong một buổi thiết triều, có đông đủ bá quan văn võ, bỗng nhiên nhà vua đánh rắm và mùi rắm lan tỏa ra. Một quan cận thần khi nghe tiếng đánh rắm và mùi rắm liền đứng lên tâu:

- Dạ muôn tâu bệ hạ thoang thoang nghe như mùi thơm của lan huệ.

Nghe xong mặt nhà vua thừ ra, làm các quan lo sợ. Sau một chốc, nhà vua mới phán:

- Thông thường thì đánh rắm phải có mùi hôi, mùi thối, ngược lại trẫm đánh rắm mà có mùi thơm của lan huệ, e rằng long thể của trẫm bất an!

Nhà vua phán xong thì cũng chính quan cận thần ấy tâu:

- Dạ muôn tâu bệ hạ bây giờ chẳng những thối mà còn thối lắm ạ!!!

Độc giả Võ Ngọc Danh đã viết bình luận dưới bài viết “Đại biểu Quốc hội nịnh, chỉ là chuyện nhỏ” đăng trên Facebook Tiếng Dân:

“Trên đời ai cũng thích được nịnh, càng làm lớn càng thích. Nhưng phải ‘hãm’ bớt đà nịnh của đám em út mình lại, để tụi nhỏ làm quá, coi không được!”.

Chu Văn An đã dâng sớ xin chém đầu 7 tên nịnh thần nhưng nhà vua đã không nghe, từ đó nhà Trần đã bắt đầu suy vi.

Nguyễn Văn Nghệ
Diên Khánh – Khánh Hòa